

Süreçlere Bir de Böyle Bakın 1

– Uraz Bayram · 11 Ekim 2022

Evrensel oluşmanın dinamizmi ve yasaları şu veya bu durumla şu veya bu görünümle her şeyin temelindeydiler. Ve her şey her bir farklı tekrarlarıyla enerjinin akış yönünde gerçekleşiyordu.

Evrensel bir oluşma içinde süreklilik (biteviyelik- yeknesaklık-tekdüzelik) yoktu. Kesikli süreklilikler vardı. Bu nedenle birçok farklı olgu ve olayların kesikliğiyle birçok farklı olgu ve olayların süreklisi vardı.

Sürekli ölüm olmadığı gibi sürekli doğum da yoktu. Doğum ve ölümlerde kesikli sürekli olmalıydı. Her doğuma karşılık bir ölüm vardır demek yanlışsa da, doğumlar ölüme, ölümler de doğuma dönüşür.

Bir olayda ve bir yerdeki, ölüm ve doğumların biri daha çokken ve biri daha azken; son çözümlene de ve genelde bunlar ortalamaya yakın bir eksen çevriminin biraz altında ve biraz da üstünde durumları ile dengeye ulaşır gibi davranırlar.

Bir olguyu destekleyen çevre koşulları varsa; örneğin, ölümü ya da doğumu (yaşamı) destekleyen çevre koşulu varsa çevrenin desteklediği olgu daha fazla olacaktır

Zamana bağlı denge koşulları değiştiği gibi ölüm ve yaşam koşullarının baskınlığı ve akış yönü de değişecektir. Azalan sürece karşı artan, artan sürece karşı azalan süreçler, her zaman akışta olacaktır.

Ölümler üzerinde doğumlar, doğumlar üzerinde ölümler kaçınılmazdır. Biri olmadan diğeri olanaksızdır. Her biri diğerrinin boşluk ve doluluk alanıdır.

Birlikte olanla birlikte gidendirler. Ölümün boşluğu doğanlarla doluyor. Doğumlar doluluğu (yaşamın doluluğu) da ölümlerle boşalıyordu.

Çevre koşulu aksine bir durumu desteklemedikçe, ya da evrensel işleyiş sürdükçe, süreç; ne tümnden bitene kadar ölüme doğru gider. Ne de tümnden ölümü bitirene kadar, yaşama doğru gider. Yani biteviyelik yoktur.

Yani evrensel işleyiş bu iki olam durumla ölüm ve hayat mı? Ya da bir yanı ortalamaya yakın diğerr yanı da ortalamanın biraz üzerinde aksedişle evren tümnden ölüm ya da tümnden hayat mıydı? Hayır!

Çevre koşullarının sürdüğü noktalarda, biriken durumla yeni ve başka bir kuvvetler de devreye girer. Bu durumda örneğin, yaşam; sıçrama yapar. Yeni bir durum oluşur. Örneğin, toplumlar oluşur.

Bu kez de toplumların kendi doğan ölen süreçleri, toplumların içinde çıktığı doğum ölüm süreçlerine katılır. İnsana göre yeni olan toplum eskiyi, yani insanı, insanın doğum ve ölümlerini içerir.

Artık kişiyle yola çıkan kişinin doğum ve ölümleri, toplum içi olaylar içinde devede kulak kalırlar. Artık her şey kişinin ölüm ve doğumuyla değil, toplumların doğum ve ölümüyle ölçülürler.

Şimdi dediğimiz zaman, az önceki zamanın ölümünü yaşar. Bu şuna benzer: zamana dek saniyelerin ölümü olan anlar, yaşayan saniyelere dönüşür. Saniyelerin ölümü dakikayla ölçülür.

Ya da saniye; saniye, dakika vs. ölçülür. Ölçmeler tanı veya tanılama olurlar. Her olgu ve olay bir zamandır. Ve her olgu ve olay zamana bağlı bir tanı ve tanılanmadırlar.

Saniye durumlu belirleşler içinde ayrılan saliseler ve ayrılma sonrası biriken saliselerdeki her bir saniye artık saniyedirler. Saniyeler, dakika; dakikalar saat gibi olgu ve oluşturlar.

Her bir zaman birimlerinin her biri diğerinin ölümünü yaşar. Yani dakika saniyelerin; saat dakikaların ölümünü yaşar. Tıpkı ölümün yaşamı, yaşamın ölümü kovalaması gibi birbirine sarmal, birbirinin içindedirler.

Her kovalamacanın doğum ve ölümü, birbirinin boşluk, doluluk (ölüm-doğum) devim alanını ortaya çıkarırlar. Boşluk doluluğun ölümünü yaşar, onu boşaltırken; doluluk boşluğa hayat veren bir boşluk enerjisidir. Siz varken ölüm (boşluk) yoktur. Ölüm varken siz yoksunuz.

Hayat var oluşsa; ölüm boşluk ve yok oluş olup; varlık ve yokluk en küçük zaman birimi olan Planck zamanıyla başlar, Planck zamanı sıçraması yüz yıla, ışık yılına dek uzar.